

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ตั้งแต่สิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นต้นมา รัฐบาลได้จัดตั้งองค์กรของรัฐที่เรียกว่า รัฐวิสาหกิจ เพื่อเป็นกลไกสำคัญในการระดมทรัพยากรของชาติ เพื่อฟื้นฟูและพัฒนาประเทศ จนถึงปัจจุบันนี้รัฐวิสาหกิจยังมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศ ในช่วงปี 2539 พบว่า จากจำนวนรัฐวิสาหกิจไทยเพียง 55 แห่ง หรือ คิดเป็นร้อยละ 83.3 ของจำนวนทั้งหมด 66 แห่งนั้น มีทรัพย์สินรวมกันทั้งสิ้นคิดเป็นมูลค่า 1,656 พันล้านบาท หรือคิดเป็นประมาณร้อยละ 53 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) จากข้อมูลที่แสดงสัดส่วนของทรัพย์สินต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศนั้น จะเห็นได้ว่ารัฐวิสาหกิจมีความสำคัญและเป็นตัวชี้นำทิศทางเศรษฐกิจของประเทศได้เป็นอย่างดีมาโดยตลอด แต่เมื่อสถานการณ์ทางเศรษฐกิจโลกเปลี่ยนแปลงไป เกิดการแข่งขันในระบบเศรษฐกิจที่เป็นไปอย่างรุนแรงมากขึ้น ประกอบกับการเคลื่อนย้ายทุนข้ามประเทศไปยังแหล่งปัจจัยการผลิตที่มีประสิทธิภาพและต้นทุนต่ำนั้นสามารถทำได้อย่างเสรี ตลอดจนมีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการผลิตรวมทั้งการปรับปรุงระบบการจัดการของภาคเอกชนที่ส่งผลให้ภาคเอกชนสามารถยกระดับขึ้นมาเป็นผู้นำการผลิตที่มีประสิทธิภาพในระบบเศรษฐกิจจนในที่สุดได้กลายมาเป็นภาคการผลิตที่สำคัญ และมีศักยภาพในการยกระดับการพัฒนาประเทศ (พิพัฒน์ ไทยอารี : 2531) ผลลัพธ์ก็คือ ทำให้รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการพัฒนาประเทศในเบื้องต้นเผชิญปัญหามากมายในเรื่องการขาดประสิทธิภาพและความคล่องตัวในการบริหารงาน รวมถึงค่าใช้จ่ายในการลงทุนตามโครงการต่างๆที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้นทุกปี จนกระทั่งกลายเป็นภาระสำคัญของรัฐบาลในการจัดสรรงบประมาณ การจัดหาแหล่งเงินทุน และการค้าประกันเงินทุนให้แก่รัฐวิสาหกิจต่างๆเหล่านั้นเพิ่มมากขึ้น

ดังนั้นในระยะต่อมาบทบาทรัฐบาลต่อการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจได้เปลี่ยนไป โดยเห็นว่ามีการรัฐวิสาหกิจประเภทใดบ้างที่รัฐควรเป็นผู้ดำเนินการต่อไปและมีกิจการใดที่รัฐควรให้ภาคเอกชนเป็นผู้เข้ามาดำเนินการแทน โดยพยายามลดภาระหรือการควบคุมโดยรัฐลงและหันมาสนับสนุนบทบาทของภาคเอกชนในส่วนร่วมการดำเนินงานในรัฐวิสาหกิจมากขึ้น จนเกิดกระบวนการที่เรียกว่า "การแปรรูปรัฐวิสาหกิจ (privatization)" เกิดขึ้น

นโยบายการแปรรูปรัฐวิสาหกิจนี้นับเป็นนโยบายสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535 - 2539) โดยได้กำหนดแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพรัฐวิสาหกิจ เพื่อให้สอดคล้องกับทิศทางและแนวโน้มระบบเศรษฐกิจของประเทศ ดังนั้นจำเป็นที่รัฐวิสาหกิจจะต้องเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้มีความพร้อมสำหรับสถานการณ์ที่ไม่แน่นอนในอนาคตต่อไป รวมทั้งบทบาทของรัฐบาลในการใช้กลไกตลาดเพื่อจัดระบบการผูกขาดและลักษณะการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมออกไป อาจกล่าวได้ว่าประเด็นข้างต้นนั้นเป็นภารกิจซึ่งรัฐต้องส่งเสริมให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารกิจการที่สามารถกระทำได้และมีกำไรจากการลงทุน

ถึงแม้ว่าประเทศไทยได้พัฒนาการสื่อสารโทรคมนาคมจนก้าวหน้าอย่างเห็นได้ชัดเจน ตั้งแต่ช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 เป็นต้นมา อาทิ การสนับสนุนให้เอกชนมีส่วนร่วมในการลงทุนในรูปของการสร้าง-โอน-ดำเนินการ หรือ Build-Transfer-Operate : BTO) ซึ่งถือได้ว่าเป็นการแปรรูปอย่างอ่อนๆรูปแบบหนึ่ง จึงทำให้โครงข่ายโทรศัพท์พื้นฐานขยายตัวอย่างรวดเร็วจากเพียง 1.9 ล้านเลขหมาย หรือ ราว 3.5 เลขหมายต่อประชากร 100 คน ในปี 2534 มาเป็น 7 ล้านเลขหมายโดยประมาณในปัจจุบัน (หรือราว 11.7 เลขหมาย ต่อประชากร 100 คน) อีกทั้งยังเกิดการให้บริการเสริมต่างๆที่สำคัญคือ วิทยุติดตามตัว (Paging) และโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Cellular Mobile Phone) (กองสารสนเทศ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย, 2541)

พัฒนาการเหล่านี้ ในด้านหนึ่งได้แก้ปัญหาคาขาดแคลนในอุปทานลงได้มาก จนเป็นเหตุทำให้บางพื้นที่กลับกลายเป็นอุปทานเกินพอก็มี เช่น การให้บริการในเขตนครหลวงและปริมณฑล แต่การให้บริการในภาพรวมของประเทศแล้วยังไม่บรรลุภาวะความอิ่มตัว ใดๆก็ตาม การพัฒนาที่ไร้ทิศทาง การขาดแผนระยะยาวที่ชัดเจนและรอบคอบบนพื้นฐานของกฎหมายโทรคมนาคมที่ล้าสมัย ไม่สอดคล้องกับเทคโนโลยีและตลาด รวมถึงการขาดความรู้และทักษะในเชิงนโยบายและบริหารจัดการในสาขาที่มีพลวัตสูงเป็นพิเศษอย่างบริการโทรคมนาคม ตลอดจนความอ่อนไหวต่อการแทรกแซงจากธุรกิจการเมืองจึงทำให้เกิดการแสวงหาประโยชน์ในหมู่ผู้มีอำนาจและการผูกขาดโดยรัฐซึ่งเป็นทั้งผู้ให้บริการและผู้กำกับดูแลการให้บริการเองด้วย ปัจจัยต่างๆ ดังกล่าว ทำให้เกิดจุดอ่อนเป็นปัญหาต่างๆ ที่มีมานาน คือ

ประการแรก มีการใช้ทรัพยากรซ้ำซ้อนและสิ้นเปลือง

ประการที่สอง การให้บริการและประกอบกิจการทั้งสาขาโทรคมนาคมโดยรวม มีประสิทธิภาพการบริการต่ำ

ประการที่สาม คุณภาพการให้บริการยังต่ำกว่าระดับมาตรฐาน (Benchmark) ระดับโลก

- ประการที่สี่ โครงสร้างอัตราค่าบริการมีความบิดเบือนจากต้นทุนที่แท้จริง เช่น ค่าบริการของโทรศัพท์พื้นฐานและโทรศัพท์เคลื่อนที่ เป็นต้น
- ประการที่ห้า อัตราค่าบริการส่วนใหญ่สูงกว่าความเป็นจริง เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ เช่น ค่าโทรศัพท์ทางไกลระหว่างประเทศและในประเทศ บริการอินเทอร์เน็ตและบริการวงจรเช่า เป็นต้น
- ประการที่หก การกระจายของบริการโทรศัพท์พื้นฐานขาดการตอบสนองความต้องการที่เป็นจริง ซึ่งพบได้ไม่เฉพาะแต่ในปริมาณของเขตนครหลวงเท่านั้น แม้แต่บางพื้นที่ในเขตนครหลวงขึ้นในเองยังขาดแคลนขณะที่ในบางพื้นที่กลับมีคู่สายโทรศัพท์เหลือเพื่ออยู่เป็นจำนวนมาก

ผลกระทบจากปัจจัยเหล่านี้จึงเป็นแรงผลักดันต่อการแปรรูปรัฐวิสาหกิจเพื่อเปิดตลาดโทรคมนาคมให้เกิดการแข่งขันขึ้นและต้องสร้างหลักประกันมิให้เกิดการผูกขาด โดยพยายามสร้างให้เกิดสภาพการแข่งขันที่แท้จริงและการแข่งขันอย่างมีประสิทธิภาพ (effective competition) ซึ่งโดยธรรมชาติแล้ว ผู้ที่จะสร้างและให้บริการโครงข่าย (network provider) ย่อมมีจำนวนจำกัด การมีจำนวนจำกัดจึงง่ายต่อการสร้างอำนาจผูกขาดโดยเอกชนในกลุ่มเดียวกัน ฉะนั้นองค์ประกอบหรือเงื่อนไขที่สำคัญในความสำเร็จของการแปรรูป โดยมีให้เกิดการผูกขาดโดยเอกชน จึงอยู่ที่การวางโครงสร้างกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคมไทย (regulatory framework) ที่จะประกันประสิทธิภาพและความโปร่งใสในการแข่งขันและการปกป้องผลประโยชน์ของประชาชนผู้ใช้บริการ โดยคำนึงถึงความสำคัญสูงสุด 2 ประการ คือ (สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, 2540)

ประการที่หนึ่ง การแยกบทบาทและองค์กรระหว่างฝ่าย “ผู้กำหนดนโยบาย” “ผู้กำกับดูแล” และ “ผู้ให้บริการ” ออกจากกันอย่างชัดเจนและเด็ดขาด โดยมีการดำเนินการจัดตั้ง “ผู้ทำหน้าที่กำกับดูแล” ซึ่งต้องเป็นองค์กรเอกเทศและมีทรัพยากรที่พอเพียงจะสามารถพึ่งตนเองในทุกด้าน อีกทั้งมีอิสระเต็มที่ในการบริหารและปฏิบัติการตามบทบาทและหน้าที่ที่กำหนดตามกฎหมายของการจัดตั้งองค์กรดังกล่าว แต่ต้องมีกระบวนการและโครงสร้างอันเหมาะสมที่ถ่วงดุลอำนาจหน้าที่และเอกเทศขององค์กร เพื่อบริหารกำกับดูแลให้บริการสาขาโทรคมนาคมของประเทศบรรลุเป้าหมาย ตามที่ผู้วางนโยบายของประเทศกำหนดขึ้นทั้งเป้าหมายด้านเศรษฐกิจและด้านสังคม

ประการที่สอง การสร้างหลักประกันเป้าหมายทางสังคมเพื่อรักษาผลประโยชน์ของประชาชนผู้ใช้บริการ ถึงแม้ว่าในเชิงเศรษฐศาสตร์มีวิธีการที่มีประสิทธิภาพสูงสุดคือการกำกับดูแลให้เกิดการแข่งขันอย่างโปร่งใสและเป็นธรรมแต่การอาศัยกลไกตลาดเพียงอย่างเดียวจะไม่สามารถบรรลุเป้าหมายเชิงสังคมได้ทั้งหมด อาทิ การปกป้องรักษาผลประโยชน์ของผู้ให้บริการ โดยเฉพาะ

ผู้ยากไร้และผู้ด้อยโอกาสในสังคมเมืองและชนบทห่างไกลที่จะต้องได้รับการอย่างทั่วถึง ในความเป็นจริงแล้วเป้าหมายทางเศรษฐกิจและเป้าหมายทางสังคมมักสวนทางกันเสมอ ดังนั้นกฎหมาย โทรคมนาคมจึงต้องสร้างหลักประกันส่วนนี้ โดยองค์กรกำกับดูแลโทรคมนาคมจำเป็นต้องทำหน้าที่สร้างความสมดุลระหว่างผลประโยชน์ของผู้ใช้บริการและผู้ลงทุนให้บริการซึ่งสมควรจะได้ผลตอบแทนอันพึงได้จากการลงทุนและให้บริการในอัตราที่เหมาะสมระดับหนึ่ง หลังจากหักรายได้(กำไร) เพื่อนำไปลงทุนขยายและ/หรือปรับปรุงโครงข่ายและบริการให้สามารถตอบสนองความต้องการ ผู้ใช้บริการได้ดียิ่งขึ้น โดยไม่เกิดความสิ้นเปลืองและซ้ำซ้อนในการใช้ทรัพยากรของประเทศจนเกินควร (ดร.สุเมธ วงศ์พานิชเลิศ, 2541 : 21-23)

เพื่อเป็นการตอบสนองต่อแนวทางของการพัฒนากิจการโทรคมนาคมของประเทศให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 7 กระทรวงคมนาคมจึงได้จัดทำแผนแม่บทการพัฒนากิจการโทรคมนาคมของประเทศไทยขึ้น และได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ.2540 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปรับสภาพการดำเนินธุรกิจโทรคมนาคมของประเทศให้เป็นสากลปฏิบัติ พร้อมรับการเปิดการแข่งขันเสรีระหว่างประเทศโดยเฉพาะพันธกรณีฐานะประเทศสมาชิกต่อองค์การการค้าโลก (WTO) ให้สอดคล้องกับการกำหนดเป้าหมายการเปิดเสรีธุรกิจโทรคมนาคมของประเทศในปี พ.ศ.2549

ตามแผนแม่บทการพัฒนากิจการโทรคมนาคมของประเทศไทยนั้นได้กำหนดการแปรสภาพองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยเป็นบริษัทจำกัดให้แล้วเสร็จภายในเดือนมีนาคม พ.ศ.2542 โดยคาดว่า การปรับปรุงกฎหมายสำคัญต่างๆ ซึ่งนำไปสู่การแปรสภาพรัฐวิสาหกิจ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยและการสื่อสารแห่งประเทศไทยจะสำเร็จเรียบร้อยและการจัดตั้งคณะกรรมการสื่อสารแห่งชาติ (กสช.) ก่อนกำหนดวันเปิดการแข่งขันเสรีภายในปี 2542 ซึ่งนับจากปี 2542 เป็นต้นไปนั้นผู้ประกอบการธุรกิจโทรคมนาคมของไทยทุกรายจะต้องดำเนินธุรกิจแข่งขันเสรีโดยทัดเทียมกัน เพื่อสร้างความแข็งแกร่งให้กับผู้ประกอบการทุกรายให้สามารถรับการแข่งขันเสรีระดับโลกาภิวัตน์หลังปี 2549 ได้เต็มที่

จากประเด็นปัญหาที่กล่าวมานี้จึงนับว่ามีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาถึงโครงสร้างต้นทุนของการให้บริการโดยรัฐวิสาหกิจโดยเปรียบเทียบกับภาคเอกชน เพื่อวิเคราะห์ถึงประสิทธิภาพของการให้บริการและผลประโยชน์ที่สังคมจะได้รับจากการแปรรัฐวิสาหกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแปรรูปองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยจากลักษณะการให้บริการแบบผูกขาดกิจการภาคสื่อสารโทรคมนาคมเปลี่ยนแปลงมาเป็นแบบธุรกิจแข่งขันอย่างเสรีนั้นจะก่อให้เกิดผลตอบแทนของสังคมได้มากน้อยเพียงใดเมื่อพิจารณาในเชิงเศรษฐศาสตร์

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้ คือ

- 1.2.1 เพื่อวิเคราะห์โครงสร้างต้นทุนในการให้บริการโทรศัพท์พื้นฐาน โดยองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ซึ่งมีลักษณะผูกขาดโดยรัฐ เปรียบเทียบกับโครงสร้างต้นทุนการให้บริการโทรศัพท์พื้นฐานที่ดำเนินงานโดยภาคเอกชน
- 1.2.2 เพื่อวิเคราะห์อุปสงค์ที่แท้จริงของบริการโทรศัพท์พื้นฐาน
- 1.2.3 เพื่อประมาณอัตราผลตอบแทนทางสังคมของการแปรรูปรัฐวิสาหกิจองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย
- 1.2.4 เพื่อศึกษาการกระจายผลตอบแทนทางสังคมที่ผู้ผลิตคือองค์กรที่มีหน้าที่ให้บริการและผู้บริโภคคือประชาชนผู้รับบริการที่ได้รับจากการแปรรูปรัฐวิสาหกิจองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้จะทำการศึกษาด้านทุนและค่าใช้จ่ายต่างๆในการให้บริการโทรศัพท์พื้นฐาน ตลอดจนผลประโยชน์การดำเนินงานได้ขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยเปรียบเทียบกับภาคเอกชน โดยอาศัยข้อมูลจากรายงานประจำปี ตั้งแต่ พ.ศ.2529-2541

1.4 ข้อสมมุติฐานในการศึกษา

ในการศึกษาผลตอบแทนทางสังคมต่อการแปรรูปองค์การ โทรศัพท์แห่งประเทศไทย มีข้อสมมุติฐานว่าผลจากการแปรรูปรัฐวิสาหกิจนั้นจะทำให้ต้นทุนในการให้บริการโทรศัพท์พื้นฐานลดต่ำลงซึ่งจะเป็นผลทำให้เส้นอุปทานเลื่อนไปทางขวามือ ในขณะที่กำหนดให้เส้นอุปสงค์

ของโทรศัพท์พื้นฐานมีค่าคงที่ไม่ขึ้นอยู่กับราคาของการให้บริการ พื้นที่ระหว่างเส้นอุปทานที่แปรเปลี่ยนไปจากลักษณะผูกขาดเปลี่ยนเป็นแข่งขันเสรีโดยภาคเอกชน เมื่อตัดกับเส้นอุปสงค์ของการให้บริการจะแสดงถึงผลตอบแทนที่สังคมได้รับจากการแปรรูปองค์กรนี้

1.5 นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

1.5.1 รัฐวิสาหกิจ หมายถึง องค์กรของรัฐหรือหน่วยงานธุรกิจที่รัฐบาลเป็นเจ้าของ รวมทั้งบริษัทจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ส่วนราชการและ/หรือหน่วยงานธุรกิจของรัฐบาลหรือหน่วยงานที่เป็นรัฐวิสาหกิจอื่นเข้าไปถือหุ้นร่วมทุนอยู่ด้วยเกินกว่าร้อยละ 50 ของทุนทั้งหมด (พ.ศ.2502, พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ)

1.5.2 ทศท. หมายถึง องค์กรโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจซึ่งมีหน้าที่ให้บริการสาธารณูปการด้านสื่อสารโทรศัพท์และโทรคมนาคมภายในประเทศ ตลอดจนการติดต่อสื่อสารกับประเทศเพื่อนบ้านที่มีพรมแดนติดประชิดกับประเทศไทย เช่น ลาว มาเลเซียหรือกัมพูชา เป็นต้น

1.5.3 บริษัทร่วมการงาน ทศท. หมายถึง บริษัทเอกชนซึ่งได้รับสัมปทานจากองค์กรโทรศัพท์(ทศท.) ร่วมให้บริการโทรศัพท์พื้นฐานในลักษณะ บีทีโอ (Build-Transfer-Operate : BTO) กล่าวคือ บริษัทเอกชนจะเป็นผู้จัดหาแหล่งเงินทุนและดำเนินการก่อสร้างอุปกรณ์ข่ายสาย อุปกรณ์ชุมสายและอุปกรณ์สื่อสารสัญญาณทางไกล เมื่อก่อสร้างแล้วเสร็จจะโอนทรัพย์สินทั้งหมดให้กับ ทศท. โดยที่ ทศท.จะมอบอำนาจในการบริหารและการจัดการในการดำเนินงานให้กับเอกชน ซึ่งเอกชนจะมอบผลประโยชน์ตอบแทนกลับคืนให้ ทศท. ตามสัญญาร่วมการงานที่ได้ตกลงสัญญาไว้ สำหรับบริษัทเอกชนที่ร่วมการงาน ทศท.ประกอบด้วย 2 บริษัท ได้แก่

(1) บริษัทเทเลคอมเอเชียจำกัด ได้รับสัมปทานขยายโครงข่ายโทรศัพท์พื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลจำนวน 2.6 ล้านเลขหมาย โดยสัญญามอบส่วนแบ่งรายได้ให้กับ ทศท.ในอัตราร้อยละ 16 ของรายได้จากบริการโทรศัพท์พื้นฐานต่อปี

(2) บริษัททีทีแอนด์ทีจำกัด ได้รับสัมปทานขยายโครงข่ายโทรศัพท์พื้นฐานในเขตภูมิภาคทั้งหมด ยกเว้นกรุงเทพมหานครและปริมณฑลจำนวน 1.5 ล้านเลขหมาย โดยสัญญามอบส่วนแบ่งรายได้ให้กับ ทศท.ในอัตราร้อยละ 43 ของรายได้จากบริการโทรศัพท์พื้นฐานต่อปี

1.5.4 บริการโทรศัพท์พื้นฐาน หมายถึง การให้บริการสื่อสารผ่านโครงข่ายระบบชุมสายโทรศัพท์ในท้องถิ่น เพื่อใช้ติดต่อสื่อสารภายในท้องถิ่นและผ่านโครงข่ายระบบสื่อสารทางไกล เพื่อใช้ติดต่อสื่อสารทางไกลภายในประเทศและทางไกลต่างประเทศ

1.5.5 การให้บริการท้องถิ่น หมายถึง การให้บริการโทรศัพท์พื้นฐานในเขตรหัสโทรศัพท์ทางไกลเดียวกัน เช่น การเรียกติดต่อโทรศัพท์ภายในเขตรหัส 053 ระหว่างพื้นที่ในเขตจังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน แม่ฮ่องสอน เชียงราย เป็นต้น

1.5.6 การให้บริการทางไกล หมายถึง การให้บริการโทรศัพท์พื้นฐานต่างเขตรหัสโทรศัพท์ทางไกล เช่น การเรียกติดต่อโทรศัพท์ระหว่างจังหวัดในพื้นที่รหัส 053 (เชียงใหม่) ไปยังจังหวัดในพื้นที่รหัส 054 (ลำปาง) เป็นต้น รวมถึงการบริการเรียกออกไปยังต่างประเทศที่ใกล้เคียงคือ ประเทศลาวและมาเลเซีย

1.5.7 โทรศัพท์พื้นฐาน หมายถึง โทรศัพท์โดยทั่วไปที่ติดตั้งใช้งานประจำตามบ้านหรืออาคารสำนักงาน โดยที่สัญญาณโทรศัพท์เรียกเข้า-ออกผ่านอุปกรณ์ข่ายสายและวงจรเชื่อมโยงมาที่ชุมสายโทรศัพท์ เพื่อสลับคู่สายสำหรับการเรียกติดต่อไปยังเลขหมายปลายทาง

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษานี้ นอกจากจะทำให้หน่วยงานของรัฐได้ทราบถึงโครงสร้างต้นทุนของการให้บริการโทรศัพท์พื้นฐานขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยเทียบกับภาคเอกชนแล้ว ยังทราบถึงผลการวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนทางสังคมของต้นทุนในการแปรรูปรัฐวิสาหกิจเป็นบริษัทจำกัดขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยและการวิเคราะห์ประโยชน์ที่สังคมควรจะได้รับจากการแปรรูป ทำให้สามารถทราบถึงความเหมาะสมเชิงเปรียบเทียบในการแปรรูปรัฐวิสาหกิจแห่งนี้ด้วย